

BELEEF.

Juli 2022

Visio

Klein kijken **6**

Maak kennis met Gerard, Suzet, Tineke, Albert en Ronnie

Happy Family **14**

Alrik is trotse oom van drie nichtjes en een neefje

Wandel-4-daagse **18**

Wij waren voor de 12e keer van de partij

Een goed leven voor de cliënt!
Waar medewerkers met plezier werken en waar we onderscheidende zorg verlenen

BELEEF.

Juli 2022

Inhoud

■ Inleiding	pagina	3
■ Qr-code scannen	pagina	3
■ Krant Zorg & Technologie editie 2	pagina	3
■ Brussen: Dennis & Loïs	pagina	4
■ Klein kijken	pagina	6
■ Donateur worden?	pagina	7
■ Expertise College Zorg & Welzijn:	pagina	8
hbo-coaches		
■ Het lievelingseten van Ria de Jong	pagina	10
■ Uitje Legakker 24 naar	pagina	12
Terra College Eelde		
■ Happy family: een trotse oom	pagina	14
■ Zwemplezier	pagina	15
■ Begeleid werker in beeld:	pagina	16
Gadisa Daamouch		
■ Groeten uit Haren	pagina	17
■ Wandel-4-daagse voor twaalfde	pagina	18
keer gelopen		
■ Vrijwilliger aan het woord:	pagina	20
Sharon Bruiniers		
■ Beleefruimte DigiDoen	pagina	21
■ Cas en zijn Obi eetrobot	pagina	21
■ De vrije dag van Mark Brouwer	pagina	22
■ Uitvaart Sebastiaan	pagina	24
■ Medezeggenschap doe je samen!	pagina	26
■ Column Jannie Slingerland: helmdragers	pagina	27
■ Uw mening telt	pagina	28
■ Kijken: Beleef De Brink	pagina	28
■ Colofon	pagina	28

Inleiding

Tips

Daar is ie dan: het tweede BELEEF. magazine van Wonen & Dagbesteding Noord-Nederland. We hebben mooie reacties gehad op het eerste nummer. Daar zijn we erg blij mee. Ook in dit tweede nummer vertellen we vooral met beelden waar we trots op zijn; we delen op deze manier mooie verhalen over de onderscheidende zorg die we verlenen aan onze bijzondere doelgroep. Ons motto is een goed leven voor onze cliënt, een goed leven waarin ze zichzelf kunnen zijn. Dit goede leven loopt als een rode draad door dit magazine.

*Een goed leven voor de cliënt!
Waar medewerkers met plezier werken en
waar we onderscheidende zorg verlenen.*

Voor dit tweede nummer schreven managers
Josina Boonstra en Arjan Lensen een voorwoord:

Verandering, wie is er niet oud mee geworden?

Het hele leven bestaat uit veranderingen. Grote en kleine. Neem de coronaperiode: we waren nog niet gekomen van de ene maatregel of een nieuw pakket aan wijzigingen werd gepresenteerd. En hoewel de coronaperiode vervelend was op veel vlakken, heeft het ons ook gebracht dat dingen anders kunnen.

Wij zijn trots op de flexibiliteit en de inzetbereidheid van onze medewerkers. We zijn trots dat we ook in deze periode onze cliënten de zorg en begeleiding hebben kunnen bieden die ze nodig hebben.

We hebben geleerd. We hebben geluisterd. En dat heeft ertoe geleid dat er op dit moment volop verandering gaande is binnen Wonen & Dagbesteding Noord-Nederland. Dit brengt ons dichterbij ons doel om de kwaliteit van de zorg en de begeleiding naar een nog hoger niveau te brengen.

We zijn als organisatie volop in beweging om aansluiting te blijven houden bij de (zorg)wereld om ons heen. Deze dynamiek hebben we nodig om zowel in Vries als in Burgum en Haren de uitdaging en comfort te kunnen bieden aan alle (nieuwe) bewoners en logés. Wij willen u graag uitnodigen om mee te blijven denken als het anders kan of moet.

Qr-code scannen

Staat er ergens een qr-code?
Deze vierkante zwart-witte barcode kunt u met de camera van uw smartphone scannen. Via een tik op een verschenen link opent dan direct de bijbehorende informatie.

Krant Zorg & Technologie editie 2

Afgelopen voorjaar verscheen de tweede editie van de Zorg & Technologie krant voor Wonen & Dagbesteding. Vol met interessante en handige informatie!

Scan de qr-code.

Dennis & Loïs

Dit zijn Dennis (28 jaar) en Loïs (23 jaar). Loïs volgt de opleiding Maatschappelijke zorg Speciale doelgroepen en woont in Leeuwarden. Dennis woont sinds 2015 bij Visio in Burgum.

“Dennis lacht veel
en zijn lach is erg
aanstekelijk”

Wat vind je leuk om met Dennis te doen?

Ik vind het leuk om samen met Dennis auto te rijden. Soms gaan we samen shoppen en daarna een frikandel speciaal halen, want dat is allebei ons favoriet. Ik vind het vooral leuk als er iets is georganiseerd waar we heen kunnen als een grote familie.

Hoe zou je Dennis omschrijven?

Ik zou Dennis omschrijven als een altijd vrolijke, creatieve man. Soms wat eigenwijs, maar vooral enthousiast. Ook kan Dennis heel gevoelig zijn. Hij is (bijna) altijd goed gehumeurd en heeft ongelooflijk veel humor. Dennis weet vaak precies wat hij doet. Als hij bijvoorbeeld de plantenbakken inrijdt en ik er dan wat van zeg, begint Dennis te lachen. Dennis lacht veel en zijn lach is erg aanstekelijk. Juist die stiekeme puberstreken van Dennis zijn prachtig.

Hoe was jullie jeugd?

Dennis en ik schelen zes jaar in leeftijd. Ik kan mij daarom niet heel veel meer herinneren van toen Dennis nog thuis woonde. Ik kan mij wel herinneren dat mijn moeder en ik vaak naar Burgum gingen om met Dennis de stad in te gaan. Vroeger was ons oude huis aangepast voor Dennis met een tillift en rolstoelen. Mijn broer en ik vonden het altijd geweldig dat wij daar ook gebruik van konden maken.

Kinderfoto's van Dennis en Loïs.

Klein kijken

Dit zijn Gerard, Suzet, Tineke, Albert en Ronnie. Ze zijn doofblind en wonen op Rietwal 28 in Vries.

V.l.n.r. op de foto: Albert, Petra, Ronnie, Gerard, Irah, Suzet en Tineke.

Waarom het zo leuk is om te werken met doofblinde mensen

Arenda Hartman, cliëntbegeleider, vertelt over haar werk: "Rietwal 28 is een groep met zes cliënten met verschillende interesses. De begeleiding is ook niet voor iedereen hetzelfde. Doordat de cliënten doof en blind zijn, communiceren we met vierhandgebaren. Door het vasthouden van de handen van de cliënt en dan de gebaren te maken, maken we duidelijk wat we gaan doen. Om dit te verduidelijken en de planning van de dag helder te krijgen, hebben we

plankasten. Hierin doen we verwijzers, die staan voor de activiteiten die worden gedaan, bijvoorbeeld een beker voor drinken een lepel voor warm eten of een paardrijcap voor paardrijden. Het leuke om op Rietwal 28 te werken is dat je klein moet kunnen kijken om zo de cliënten te lezen."

Waarom klein kijken zo belangrijk is

Het zijn de kleine signalen die heel belangrijk kunnen zijn, zoals een hand die omhoog gaat of een kort moment het duwen tegen een tafel. Deze signalen

zijn heel klein maar kunnen een grote betekenis hebben. Het is dus van belang dat je heel klein kijkt, zodat je zo weinig mogelijk communicatie mist. Alle momenten met doofblinde cliënten zijn een-op-een. Op die manier heb je de volle aandacht voor ze en ben

je samen in het moment. Soms is het samen zitten en tijd voor elkaar nemen al een groot contactmoment voor de cliënt. Wanneer je niet de een-op-een begeleiding geeft, mis je veel informatie vanuit de cliënt, zo vertelt het team.

Onze bewoners

Gerard (65)

Gerard is de oudste van de groep, maar dit merk je niet. Hij wandelt en fietst wat af!

Suzet (45)

Suzet houdt van rust en gezelligheid. Ze geniet van samen op de bank zitten.

Tineke (54)

Tineke houdt van bezig zijn met voelmateriaal. Hier kan ze helemaal in op gaan.

Albert (46)

Albert heeft altijd wel wat te vertellen en kan erg genieten van een gesprekje met de begeleiding.

Ronnie (56)

Ronnie is een man vol humor. Zijn lach werkt aanstekelijk.

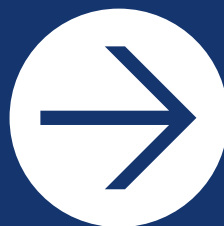
Marjan Ritzema, coördinerend cliëntbegeleider:

"Ik kan ontzettend genieten van een spontane lach, of grapjes die ze maken. De bewoners van Rietwal 28 hebben veel humor, maar je moet het wel zien. Een lach of grap samen beleven is zo mooi. Ook samen momenten meemaken en daarna er samen op terug komen door het moment opnieuw te beleven. Dat is zo leuk om te zien."

Doofblinde mensen kunnen goed aangeven of ze wel of niet met je in contact willen zijn. Soms zoeken ze je op, maar ze kunnen je ook duidelijk wegduwen. Marjan: "Door het maken van videobeelden kijken we samen met het team naar kleine en korte momenten van soms maar een paar seconden. Het mooie van deze methodiek is dat je gericht beelden terug kan kijken, samen kan ontdekken wat cliënten laten zien en samen de zoektocht maken naar wat ze proberen te vertellen. In de dagelijkse zorg proberen we alle signalen die cliënten laten zien te ontdekken, maar soms zijn signalen zo klein dat je ze snel mist. Door het bekijken van videobeelden kunnen we toch deze hele kleine signalen opmerken en hier proberen betekenis uit te halen."

Donateur worden?

Bent u nog geen donateur van Stichting Vrienden van De Brink en overweegt u vriend te worden? Scan de QR-code voor meer informatie:

Of surf naar:
www.vriendenvandebrink.nl/word-donateur/

Expertise College Zorg & Welzijn: hbo-coaches

Binnen ons Expertise College Zorg & Welzijn lopen hbo-coaches van de opleiding Social Work stage. Dit zijn derdejaars hbo-studenten. Zij begeleiden de studenten in het Expertise College in hun persoonlijke ontwikkeling, werknemerschap en mocht het nodig zijn op sociaal emotionele gebeurtenissen in hun leven. Meestal zijn er twee à drie coaches verbonden aan het college. Ze wisselen elkaar af en werken elkaar in; de een start bijvoorbeeld in september en stopt in juli en dan in februari start er weer iemand.

Henriette Baart en Iris Nijboer

Naam Henriette Baart **Leeftijd** 23 jaar
Opleiding/studiejaar: Social Work,
Hanzehogeschool Groningen, derde jaar

- **Beschrijf jezelf in drie woorden:** sociaal, enthousiast, betrouwbaar.
- **Waarom heb je gekozen voor deze opleiding?**
Het luisteren naar mensen en hen ondersteunen bij het vinden van hun weg in de samenleving vind ik erg leuk om te doen. Door zelf creatief te zijn, kun je mensen weer in actie laten komen en ervoor zorgen dat ze zich weer ergens voor inzetten. En het werken met mensen van verschillende niveaus en achtergronden spreekt me erg aan.
- **Hoe heb je het studeren tijdens de coronaperiode ervaren?** Ik heb studeren in de coronaperiode wel als pittig ervaren, vooral de thuisstudie vond ik lastig. Constant jezelf moeten motiveren en

disciplineren vond ik een hele opgave.

- **Wat vind je het mooiste aan het werken bij ons?** Ik loop nog niet zolang mee op het Expertise College, maar tot nu toe heb ik wel ervaren dat iedereen erg oplossingsgericht en positief is, en dat vind ik heel mooi.
- **Waar zie je jezelf werken over vijf jaar?** Ik heb eerlijk gezegd nog geen idee, maar wellicht iets in het ondersteunen van het persoonlijk en maatschappelijk herstel van mensen met een psychiatrische aandoening of een verslaving.
- **Wat doe je graag in je vrije tijd?** Afspreken met vriendinnen.
- **Wat maakt dat je nu als vrijwilliger gaat meelopen in het Expertise College als coach?**
Ik ben in februari aangenomen als stagiair, en toen bleek dat ik toch een studiepunt te kort kwam om te mogen starten met stage. Toen kreeg ik de kans om toch alvast mee te lopen met Iris. Dit sprak me erg aan, omdat ik op die manier voor september al ingewerkt ben en dan direct lekker aan de slag kan.

Naam Iris Nieboer **Leeftijd** 25 jaar
Opleiding/studiejaar: Social Work,
Hanzehogeschool Groningen, derde jaar

- **Beschrijf jezelf in drie woorden:** geduldig, nauwkeurig en optimistisch.
- **Waarom heb je gekozen voor deze opleiding?** De reden dat ik destijds gekozen heb voor de studie is dat ik zocht naar meer verdieping. Voordat ik aan het hbo begon, heb ik de opleiding gespecialiseerd pedagogisch medewerker gevolgd. Ik merkte dat ik er nog niet aan toe was om fulltime te gaan werken. Hiernaast vond ik het een-op-een begeleiden altijd al erg leuk.
- **Hoe heb je het studeren tijdens de coronaperiode ervaren? En hoe zorg je dat je je stage goed doorloopt?** De eerste anderhalf jaar van de studie waren fysiek totdat de coronaperiode begon. Ik kan mij nog herinneren dat ik het in het begin van de pandemie lastig vond motivatie te behouden voor de studie. Ik zat toen in mijn studentenkamer van zestien vierkante meter met een laptop en je had niks om naar uit te kijken. In september 2020 startte ik met mijn stage bij een medisch kinderdagverblijf. Na een week of vijf mochten de stagiaires niet meer op locatie komen vanwege de lockdown. Ik heb ervoor gekozen om vroegtijdig te stoppen met deze stage. Ik zag mijzelf niet online vergaderen over kinderen terwijl ik ze vijf weken gezien had. Achteraf ben ik blij dat ik ondanks het vele thuiszitten doorgezet heb en afgelopen september heb kunnen starten met mijn stage bij het Expertise College. Het eerste halfjaar van de stage zit er nu op, ik heb in de tijden van de lockdown veel contact online gehad met collega's. Hiernaast probeerde ik de studenten op het Expertise College zoveel mogelijk in beeld te houden door online afspraken te maken. Soms vond ik dit best lastig, omdat ik niet zag hoe het echt met ze ging.
- **Hoe word je hierin begeleid?** Sinds het begin van mijn stage heb ik veel contact met collega's en mijn stagebegeleider. Ik gaf aan wanneer ik het lastiger vond om studenten te bereiken. Soms was het ook al fijn als iemand naar je luisterde. Het eerste halfjaar waren we met drie hbo-coaches in het Expertise College. Dit was ontzettend leerzaam, wanneer een van ons ergens tegenaan liep, konden we samen sparren over oplossingen. We zaten immers in hetzelfde schuitje.

- **Hoe ervaren je de begeleiding vanuit de opleidingscoördinator van Visio en de docent van het Drenthe College?** Ik ervaar de begeleiding vanuit de opleidingscoördinator van Visio als prettig. Wanneer ik feedback nodig heb over mijn handelen kan ik altijd bij haar terecht. Het zorgt voor andere inzichten waarmee ik verder kan. De docent van het Drenthe College kent de studenten goed en weet waar ze mee bezig zijn. Wanneer ik samenwerk met een student heb ik veel contact met de docent over de voortgang en wat voor ondersteuning ik als coach kan bieden.
- **Wat vind je het mooiste aan het werken bij ons?** Het mooiste aan werken bij Visio vind ik dat je studenten kunt ondersteunen bij hun weg naar volwassenheid. Zij hebben specifiek gekozen om te werken met deze doelgroep. Ik vind het mooi om samen met de student uit te zoeken welke eigenschappen zij kunnen inzetten voor hun toekomst.
- **Waar zie je jezelf werken over vijf jaar?** Voorheen had ik alleen met kinderen tot twaalf jaar gewerkt. Door mijn ervaring bij Visio ben ik het werken met jongeren en volwassenen heel erg gaan waarderen. Ik vind het leuk om te ondersteunen bij haalbare doelen en hier samen gesprekken over te voeren. Over vijf jaar zie ik mijzelf werken als begeleider voor jongeren of jongvolwassenen. Bijvoorbeeld bij een moeder-kindhuis, als ambulante begeleider of als coach.
- **Wat doe je graag in je vrije tijd?** In mijn vrije tijd spreek ik het liefste af met mijn vriendinnen en dans ik bij een studenten dansvereniging in Groningen.

Het lievelingseten van Ria de Jong

Ria kookt graag. Ze helpt altijd met eten koken op haar groep, Legakker 2/4. Zo gooit ze lege verpakkingen weg. Deze belangrijke taak voert ze consequent uit. Ria is klein en gebruikt het blad van haar rolstoel als werkblad. Ria wacht geduldig om dingen aan te geven.

Deze keer maakte Ria bami voor zeven personen, haar favoriete maaltijd. En voorproeven is ook helemaal haar ding. Niemand eet een stukje kroepoek, voordat deze door Ria is goedgekeurd.

Ria's recept voor bami

Benodigdheden voor 8 personen

- 2 zakjes Knorr maaltijdmix bami
- 2 bami groentepakketten 450g
- 600 gram kipfilet
- 500g mie
- 200 ml water

En niet onbelangrijk voor Ria:

- 500 gram satésaus van Wijko
- Kroepoek 2 zakken

Bereidingswijze

1. Verhit 2 eetlepels olie in een wok of hapjespan en bak hierin de kipfilet goudbruin en gaar. Roerbak het groentepakket enkele minuten mee.
2. Voeg 100 ml water en het zakje maaltijdmix toe. Breng het geheel al roerend aan de kook en laat het ongeveer 1 min zachtjes doorkoken.
3. Voeg de gekookte mie toe en roer het geheel nog eens goed door elkaar.
4. Prik gaatjes in het folie van de satésaus en doe dit in de magnetron en de kroepoek in bakjes en smullen maar!

Uitje Legakker 24 naar Terra

In april namen onze cliënten een kijkje op het Terra College in Eelde. Er werd gebloemschikt, getekend en gekookt. Wat hebben ze genoten! Wat fijn dat we op deze manier samen kunnen werken.

College Eelde

Een trotse oom

Alriks moeder Gerda vertelt over Alrik als oom. Alrik is geboren in Uithuizermeeden op 20 november 1993 en is nu 28 jaar. Alrik woont al 21 jaar op De Brink, nu op Legakker 24.

Op de groepsfoto staan Alrik en zijn ouders Ties en Gerda, zijn broer Stephan en zijn vrouw Manon en hun kinderen Sterre (4), Vajen (2) en Kean en Lente (4,5 maand), en zijn jongste broer Jasper.

Alrik is trots als hij over zijn nichtjes en neefje praat. Hij vraagt ook vaak naar hen als we bellen of skypen. Hij vraagt dan: "Hoe gaat het met Sterre?" En dan later volgen de andere namen: Vajen, Kean en Lente. Maar zijn ze op visite, dan kan Alrik dit niet zo goed aan. Of wordt er opgepast, dan trekt Alrik dit niet zo goed. We hebben daarom ook net moeten besluiten dat ze eigenlijk niet meer blijven eten als Alrik thuis is. De prikkels zijn teveel voor hem.

Andersom is het wel leuk om te zien hoe Vajen met haar oom om gaat. Zij loopt naar hem toe, komt aan zijn been en zegt: "Hallo Alrik." Dan help ik mee, zodat Alrik haar ook gaat groeten. Vajen geeft hem ook koekjes of koffie. Ze geniet hiervan, zij is ook een open meisje. Sterre is iets meer gesloten.

Als Alrik uit bed komt helpen de beide meiden mee met de tillift en dat vindt Alrik wel erg leuk, dan zegt hij ook met trots: "Sterre en Vajen gingen helpen hè, met de lift." Zo hebben ze toch af en toe contact met hun oom.

Zwemplezier

Arjen en zijn ouders Marjan en Johny zwemmen bijna elke woensdag met veel plezier in zwembad Plons.

Over zwembad Plons

Zwembad Plons biedt cliënten ontspanning in de vorm van snoezelen of de mogelijkheid om hun conditie te verbeteren. Ook krijgt een aantal cliënten therapeutische behandeling in het zwembad. Het zwembad wordt daarnaast gebruikt door andere gebruikers van het terrein en verhuurd aan externe partijen.

Gadisa Daamouch

Dit is Gadisa Daamouch. Gadisa woont bij De Brink in Vries en werkt onder andere bij een vakantiepark en een school. Ze wordt hierbij vanuit Visio begeleid door jobcoach Janny. Janny interviewde Gadisa.

Vertel eens over jouw visuele beperking; welke aanpassingen heb jij nodig in jouw werk?

Ik ben zeer slechtziend. Ik zie wel contouren en ook als iets groot is, kan ik het zien. Ik zie door een klein gaatje aan de linkerkant onder. Maar wat ik precies kan zien, is niet uit te leggen, want ik weet het niet precies, omdat het iedere keer weer anders is. Er zijn veel factoren waar het afhankelijk van is, bijvoorbeeld van de omgeving en of ik er bekend ben of niet. Maar ook of ik moe ben, want dan kost het kijken mij meer moeite. En het is ook afhankelijk hoe het licht is. Vooral voor een ziend iemand is het bijna niks, wat ik zie. Maar voor mij is het genoeg en ik kan mij ermee redden. Contrast is voor mij fijn, zoals bijvoorbeeld een licht kopje op een donkere tafel. Voor mijn werk gebruik ik ook, waar nodig, voelbobbels op het toetsenbord van de pc, en op een aantal knoppen van de

afwasmachines. En er zit voelpasta op een koffiezetapparaat, ter oriëntatie.

Welk hulpmiddel is onmisbaar voor je?

Eigenlijk mijn stok. Die neem ik altijd mee voor buiten het terrein en dus ook naar het begeleid werken. En wat ik heel belangrijk vind, is dat de basisopstelling hetzelfde blijft, zodat ik mij zelfstandig kan redden, zowel op mijn werk als in ons appartement aan Holtveen. In school red ik mij prima zonder stok; het is er niet zo groot. Maar op de camping en in het Revalidatie & Adviescentrum gebruik ik mijn stok wel vaak voor buiten: als taststok.

Waar droom je van?

Dat vind ik een moeilijke vraag. Het kan iedere keer anders zijn. Ik vind het wel belangrijk dat ik, naast mijn dagbesteding bij De Brink, aan begeleid werken doe; ik wil in de maatschappij meedraaien. En de sociale contacten buiten Visio vind ik erg belangrijk. Ik heb nu drie leuke begeleid werkenplekken: bij vakantiepark De Sikkenberg, CBS De Borg en sinds kort ook als gastvrouw bij het Revalidatie & Adviescentrum van Visio in Haren.

Wat is jouw favoriete plekje op De Brink?

Met een boek op de bank en met mooi weer lekker in de tuin.

Janny Pepping,
jobcoach Arbeid & Dagbesteding

T 088 585 75 04

M 06 52 67 97 34

E jannypepping@visio.org

Aanwezig: maandagochtend, dinsdag,
donderdag

Groeten uit... Haren

Het is genieten in de nieuwe speeltuin met een speelheuvel, een vliegend plein, water- en zandtafels en een bamboe bos! En soms is het ook even hard werken, want (het oefenen van) lopen op een minder egale ondergrond gaat niet vanzelf.

Wandel-4-daagse voor **twaalf**

Na twee jaar werd er afgelopen mei weer een wandel-4-daagse georganiseerd in Vries. En wij waren van de partij. Het was de twaalfde keer dat we meededen. Deze keer hadden zich zeventig wandelaars ingeschreven (exclusief groepsleiders, familie en vrijwilligers). Geniet na met deze fantastische fotoreportage.

fde keer gelopen

Vrijwilligers zijn onmisbaar voor onze cliënten.

Hoe ben je vrijwilliger geworden?

Ik ben van jongs af aan al betrokken bij Visio. Mijn moeder werkte vroeger op De Heukelom in Haren en ik ging vaak met haar mee. Veel cliënten heb ik ontmoet in Haren (toen ze nog klein waren) en zie ik nu nog steeds, maar dan in Vries, als volwassene. Het leuke vind ik dat ze me dan vaak nog herkennen.

Wat houdt jouw vrijwilligerswerk in?

Ik doe verschillende dingen als vrijwilligster, zoals:

- samen Sint Maarten lopen met de kinderen langs de burens in de wijk;
- helpen bij het belevingsfestival;
- meerijden met cliënten tijdens de cabriorit;
- helpen in het restaurant;
- mee naar voorstellingen van de Cliniclowns en het Zintuigenrijk in Friesland;
- helpen bij de seizoenfeesten op De Brink en bij Halloween.

Verder ga ik nu nog met regelmaat mee met cliënten naar FC Groningen.

Waarom doe je vrijwilligerswerk?

Ik haal veel energie uit het vrijwilligerswerk bij Visio. Ik zie de cliënten genieten als ik iets met ze onderneem; dat is leuk. Het mooie vind ik dat je ook een band op kan bouwen. Je merkt dat dit bij de ene cliënt sneller gaat dan de andere.

Anekdote/mooie ervaring

Toen ik laatst mee was naar FC Groningen en er gevraagd werd aan een cliënt: "Je mag kiezen...", en de zin verder niet eens afgemaakt werd en hij direct zei: "Sharon!". Daar word ik blij van. Ik heb dan echt het gevoel dat ik gewaardeerd word. Verder merk ik dat ik veel wat ik hier als vrijwilliger heb geleerd, weer meeneem in de praktijk tijdens mijn studie. Ik volg de opleiding hbo verpleegkunde aan de Hanzehogeschool in Groningen. Soms kan ik een opdracht gebruiken, die ik als vrijwilligster heb uitgevoerd bij Visio. Het fijne is dat ik een flexibele vrijwilligster kan zijn, en als ze me nodig hebben, weten ze me te vinden. Daarom hoop ik nog lang dit werk te kunnen doen.

Wat vragen wij onze vrijwilligers?

Behalve tijd vragen we affiniteit met onze doelgroep. Dit zijn hoofdzakelijk meervoudig beperkte kinderen en volwassenen.

Interesse? Neem dan contact op met onze coördinator recreatie en vrijwilligerswerk Saskia via saskiadijkstra@visio.org.

Beleefruimte DigiDoen

Onze beleflocatie DigiDoen biedt cliënten de mogelijkheid om kennis te maken en te leren van technologie, en is een vorm van cliëntactiviteiten. Denk aan het werken met een iPad, het fietsen op het Fietslabyrint, spelen met de BelevenisTafel, ontspannen met een relaxkussen, et cetera. Daarnaast ondersteunen we (indirect) de medewerkers door te informeren en kennis over te dragen.

Cas en zijn Obi eetrobot

Cas woont op Legakker 22 in Vries. Hij woont samen met vijf andere jongeren op een gezellige woongroep. Cas heeft last van tremoren in zijn armen en kan daardoor niet goed zelfstandig eten. Om toch zelf te kunnen eten, heeft Cas een eetrobot gekregen. Dit is een apparaat met een bord en een robotarm, die je bedient met grote knoppen. Deze kan Cas wel zelf indrukken.

Er zijn twee knoppen: een om de lepel te laten opscheppen en naar zijn mond te brengen en een om het volgende bordje te gebruiken. Het plateau, waaruit het bord bestaat, heeft namelijk vier kleine bordjes, waar dan het eten in gedaan wordt. Zo kan Cas toch zelfstandig eten. De robot is door de zorgverzekeraar van Cas geregeld; hij heeft hem in bruikleen.

Cas is enthousiast: "De eetrobot helpt mij met eten. Ik vind het fijn dat hij altijd voor mij klaarstaat." Hij gaat dan ook altijd mee naar huis als hij gaat logeren bij zijn ouders. Een nuttig en handig ding!

De vrije dag

van Mark Brouwer

Dit is Mark Brouwer. Mark is 40 jaar, woont op Holtveen 20b en is super fan van FC Groningen.

Uitvaart Sebastiaan

Op 8 maart overleed Sebastiaan, de zoon van onze conciërge Freddy. Sebastiaan woonde bij De Heukelom. De uitvaart werd vastgelegd door fotograaf Kristel Dallinga.

Intens verdrietig heb ik afscheid moeten nemen
Van mijn lieve, stoere en ondeugende zoon

Sebastiaan

Geboren: 16-01-2006

Overleden: 08-03-2022

Ik leg tijger bij jou in de kist
dan is hij bij jou als je mij heel erg mist
Wat ben ik ontzettend trots
dat ik jouw papa heb mogen zijn
Jou nu te moeten missen doet mij veel verdriet
Maar dat jij nu bij mama bent
Vind ik heel erg fijn
Freddie en Marjan ❤️

Ook geïnteresseerd in uitvaartfotografie? Wij attenderen u graag op de website van Kristel: [fotostel.nl](https://www.fotostel.nl). De expertise van Fotostel ligt in het vastleggen van bijzondere momenten. Kristel: "Ik ben vooral actief binnen de uitvaartfotografie en de zorgfotografie, maar je kunt mij ook voor andere fotografilesessies inschakelen. Foto's zijn belangrijk; ze bieden de mogelijkheid van herinnering, nu en in de toekomst. Momenten die voor jou belangrijk zijn, welke je wilt delen met dierbaren, over wilt praten en met plezier of warme emoties op terug wilt kijken."

Medezeggenschap doe je samen!

Medezeggenschap betekent teamwerk. Dat je dingen met elkaar moet doen. Want je bent allemaal met hetzelfde belang bezig: de kwaliteit van zowel de instelling als de kwaliteit van de zorg.

Op de foto: Hilda Brouwer en Wybren Jorritsma.

In de medezeggenschap ligt een belangrijke sleutel om de zorg maximaal aan te laten sluiten bij wat mensen nodig hebben. De cliëntenraad is de vertegenwoordiger van de mensen die zorg ontvangen.

Zij kunnen bestuurders, managers en zorgverleners scherp houden; vertellen hoe de zorg in de praktijk uitpakt. Juist de praktijkverhalen maken inzichtelijk wat de meerwaarde van de zorgorganisatie is. Wat goed gaat en wat beter kan.

Een actieve cliëntenraad is onmisbaar bij het verbeteren van de zorg. Graag stellen wij onze cliëntenraad aan jullie voor:

- Hilda Brouwer, haar zoon Dennis woont in Burgum
- Wybren Jorritsma, zijn dochter Suze gaat naar het kindercentrum in Haren
- Ellen van der Veen, haar zoon Pim woont in Vries
- Marjan Bergsma, haar zoon Arjen woont in Vries
- Jur Wester, zijn dochter Mariska gaat naar dagbesteding in Vries
- Eric Tack, zijn broer Arian woont in Vries

Het is een leuke en eervolle taak om over de toekomst van Visio mee te denken. Laat alsjeblieft weten wat voor jou belangrijk is, zodat we namens zoveel mogelijk cliënten onze inbreng kunnen geven. Jullie kunnen ons bereiken via clienraaddebrink@visio.org.

Graag tot ziens!

Jannie Slingerland is de moeder van Maria. Maria gaat naar de dagbesteding bij De Brink in Vries.

Helmdragers

Achter ons huis loopt een fiets- en wandelpad met aan beide kanten een groene berm en een kanaal. Op ons fiets- en wandelpad worden veel honden uitgelaten, maar het is ook een geliefd pad om te wandelen en te fietsen.

Wij zien regelmatig hardlopers, zachtlopers en kuieraars. Ze hebben allemaal zo hun eigen tempo, evenals de fietsers. Sommige fietsers fietsen er om van a naar b te komen, maar er wordt ook veel gefietst om wat frisse lucht te happen. En zo gauw het weer het toelaat komt er nog een groep hardrijders of wielrenners bij. Het lijkt er op dat het bij hen alleen maar gaat om de snelheid. Ze hebben gestroomlijnde kleding aan die in alle kleuren en maten te koop zijn. Om het helemaal af te maken hebben ze ook een gestroomlijnde helm op hun hoofd. De helm is ter bescherming, maar het oog wil ook wat, en daardoor zien wij die helmen ook in allerlei vormen, kleuren en maten. Ook zijn er al verschillende ouderen die ook een fietshelm dragen voor de zekerheid. Ze rijden wel wat minder hard dan de hardrijders, maar bij een valpartij kan het toch goede bescherming bieden. Als je valt, dan is in elk geval je hoofd beschermd en wij hoeven er niet raar van op te kijken als om die reden de helm nog een keertje verplicht zal worden voor alle fietsers.

Onze dochter hoort bij de categorie fietspad-gebruikers die je het minst ziet op ons fietspad: ze zit in de rolstoel en moet geduwd worden. Door ons duwen, hoort ze zeker bij het langzame verkeer. Deze categorie hoort niet bij de helmdragers, maar daar gaat onze dochter verandering in aanbrengen. Sinds kort weten wij dat zij ook een helm nodig heeft. Nu hoeft ze die helm niet te dragen omdat wij haar te hard duwen waardoor ze met rolstoel en al om zou vallen, nee, zij heeft de helm nodig ter bescherming van haarzelf. Onze dochter kan niet met woorden aan ons laten weten dat ze niet goed in haar vel zit

door wat voor reden dan ook. Onbegrepenheid is een voldoende reden om het nare gevoel wat in haar zit weg te willen slaan en zij probeert het weg te slaan op haar hoofd. En daar krijgen wij weer een naar gevoel van. Wij hebben al van alles geprobeerd, maar met afleiden en vasthouden winnen wij niets.

Soms helpt het even door een biertje te geven maar ook dat is geen goed of voldoende hulpmiddel. Wij gaan het nu proberen met een helm die speciaal is aangepast. De vaste plekken waar ze zichzelf slaat worden beschermd door de helm. Vroeger waren die helmen alleen in een sombere kleur bruin te krijgen, maar tot onze verrassing kunnen wij nu uit verschillende kleuren kiezen. Als wij haar aankleden en ze mag kiezen welke kleur trui ze aan wil tikt ze vaak de blauwe kleur aan en daardoor denken wij dat ze van blauw houdt. Ze krijgt een helm in een mooie helder blauwe kleur.

Wij gunnen haar alle geluk van de wereld, maar dit slaan hoort niet bij dat geluk. Wij moeten haar beschermen tegen zichzelf en wij hopen dat het moment zo gauw mogelijk komt dat wij de helm weer in de kast van vergeten dingen kunnen leggen. Natuurlijk zijn wij dankbaar dat er hulp en beschermingsmiddelen zijn, maar nog liever willen wij haar kunnen begrijpen en voorkomen dat ze een helm nodig heeft.

Uw
mening...

...stellen wij
zeer op prijs!

Uw mening telt!

Gedeelde ervaringen helpen anderen met kiezen in de zorg. Hebt u al een waardering geschreven op de site van Zorgkaart Nederland? Wat vindt u van ons als zorgverlener? Bent u goed geholpen? Of zijn er nog verbeteringen mogelijk? Uw ervaringen met de zorg van Visio kunt u delen op **Zorgkaart Nederland** (www.zorgkaartnederland.nl), een onafhankelijke website van Patiëntenfederatie Nederland. Hoe meer mensen een ervaring delen, hoe duidelijker het beeld van de zorg in Nederland wordt. Scan de QR-codes voor de ervaringen met **Visio De Brink** en **Visio De Heukelom** en schrijf een waardering. Uw mening telt!

Visio
De Brink

Visio
De Heukelom

Kijken: Beleef De Brink

Met trots presenteren we onze nieuwe film Beleef De Brink. We gaan de film inzetten voor meerdere doeleinden: werven van nieuwe cliënten, medewerkers en vrijwilligers, maar ook voor relaties. Ambassadeurs kunnen de film ook inzetten bij hun activiteiten.

Scan de
QR-code.

Colofon

BELEEF. is een uitgave van Wonen & Dagbesteding Noord-Nederland, verschijnt twee keer per jaar en is bestemd voor ouders en wettelijk vertegenwoordigers van cliënten van Wonen & Dagbesteding Noord-Nederland. BELEEF. wordt eveneens ter informatie toegestuurd aan de donateurs van de stichting Vrienden van De Brink en aan de vrijwilligers van Wonen & Dagbesteding Noord-Nederland, en kan gebruikt worden om uit te reiken aan zich oriënterende vertegenwoordigers van potentiële nieuwe cliënten.

Redactie

Kristel Dallinga en Danielle Louwes

Eindredactie

Danielle Louwes

Fotografie

Fotostel, Groningen (Kristel Dallinga)

Vormgeving

Makes Sense reclame & vormgeving

Redactieadres

Redactie BELEEF. | Veenweg 20 | 9481 TJ Vries
T (088) 58 61 335 |
E daniellelouwes@visio.org

Volg ons op social media

Op de hoogte blijven van de mooie verhalen van Visio?
Volg Visio De Brink op social media!

